Gruppe: 2

FCI rasenr: 92
FCI dato: 26.05.1982
NKK dato: 09.06.2004

PYRENEISK MASTIFF

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **2**
FCIs RASENR.: **92**
Original: 26.05.1982
Rev. 30.08.2002 GB

RASEBESKRIVELSE FOR **PYRENEISK MASTIFF**
(Mastin de los Pirineos)

Opprinnelsesland/ hjemland: Spania.

Helhetsinntrykk: Meget stor, rektangulær hund. Velproporsjonert, ekstremt kraftig og muskuløs. Kompakt skjelett. Til tross for sin enorme størrelse er den verken klumpete eller treg. Pels av moderat lengde.

Viktige proporsjoner: Normale proporsjoner. Lengden litt større enn mankehøyden. Under alle omstendigheter velproporsjonert og harmonisk.
Snute : skalle = 4: 5.
Skallebredden lik eller noe større enn lengden.
Mankehøyde : brystomfang = ca 7 : 10.

Adferd/ temperament: Vennlig, fredelig, edel og meget intelligent, samtidig modig og barsk overfor fremmede som den aldri viker tilbake for. Vennligsinnet mot andre hunder fordi den er bevisst sin overlegne styrke. Den bjeffer grovt og dypt og har et våkent uttrykk.

Hode: Stort, kraftig, av moderat lengde. Skallens og snutepartiets linjer sett i profil avviker meget lite, tenderer til å være parallelle. Sett ovenfra bør hele hodet være bredt og jevnt, uten markert breddeforskjell mellom kinnben og snutebasis. Sett fra siden bør hodet være dypt.

Skalle: Bred, kraftig, svakt avrundet profil. Skallens bredde lik eller litt større enn lengden. Markert nakkeknøl.

Stopp: Svak, lite markert, men definert.

Nesebrusk: Sort, fuktig, stor og bred.

Snuteparti: Rett neserygg. Sett ovenfra lett trekantet, bredt ved basis og lett avsmalnende mot nesebrusken, men uten å gi et spisst inntrykk.

Lepper: Overleppen dekker godt underleppen, uten å henge slapt. Underleppen danner leppefold. Sorte slimhinner.

Kjever/tenner: Saksebitt. Hvite, sterke og sunne tenner. Store, lange og skarpe hjørnetenner med god gripeevne. Store og sterke molarer. Relativt små fortenner. Alle premolarer tilstede. Sort gane med meget markerte furer.

Øyne: Små, mandelformede hasselnøttfargede, fortrinnsvis mørke. Våkent, edelt, sympatisk og intelligent uttrykk.
Sort pigmenterte øyelokk, ligger helst inntil øyeeplet når hunden er oppmerksom. Når hunden er avslappet, er det typisk med lett hengende nedre øyelokk, som gjør at noe av blinkhinnen synes.

Ører: Middels store og hengende, trekantede, flate. Ansatt over øyelinjen. I hvile henger de inntil kinnene. Når oppmerksom, løftes ørene litt ut fra kinnene og delvis hevet i den øvre og bakre tredjedel. Skal ikke kuperes.

Hals: Kjegleformet, bred, kraftig, muskuløs og smidig. Tykk og noe løs hud. Klart definerte doble hudfolder, men ikke overdrevne.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Helt loddrette, rette og parallelle sett forfra. Muskler og sener fremtrer tydelig. Underarmen tre ganger så lang som mellomhånden. Kraftig benstamme med sterk mellomhånd.

Skulder: Skråstilt, meget muskuløs. Lengre enn underarmen. Vinkelen skulderblad-overarm ca 100°.

Overarm: Meget kraftig. Vinkelen overarm-underarm ca 125°.

Albue: Sterke albuer, ligger tett til brystkassen.

Underarm: Kraftig benstamme. Rett og sterk.

Mellomhånd: Lett skråstilt sett fra siden og praktisk talt en fortsettelse av underarmen.

Poter: Kattepoter. Tettsluttede, sterke, høye og godt hvelvede tær. Robuste og harde klør og tredeputer. Moderat med hud mellom tærne, behåret.

Kropp: Rektangulær. Kraftig og robust, gir inntrykk av stor styrke, men fleksibel og smidig.

Overlinje: Rett, horisontal, også under bevegelse.

Manke: Godt markert.

Rygg: Sterk, muskuløs.

Lend: Lang, bred og sterk, gradvis avsmalnende ned mot flankene.

Kryss: Bredt og sterkt, 45° vinkel mot overlinjen. Høyden ved krysset lik mankehøyden.

Bryst: Bredt, dypt, muskuløst og kraftig. Markert brystbenspiss. Ribben med god innbyrdes avstand, avrundede, ikke flate.

Underlinje/buk: Moderat opptrukket, omfangsrike flanker.

Hale: Middels høyt ansatt, tykk ved roten, sterk og smidig. Dekket av rikelig lang og myk pels som danner en flott fane. I hvile bæres den lavt og rekker til hasene. Den nederste tredjedel lett bøyet. Under bevegelse eller opphisset heves halen i sabelform, med en tydelig krok ytterst. Aldri ringlet eller lagt inn over ryggen.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige. Muskuløse. Tilstrekkelig vinklet sett fra siden. Loddrette sett bakfra. Rettstilte haser. Bakbena må være i stand til å drive hunden fremover med letthet, styrke og eleganse.

Lår: Kraftige og muskuløse. Vinkelen kryss-lår ca 100°.

Knær: Knevinkel ca 120°.

Underlår: Lange, muskuløse med kraftig benstamme.

Haser: Godt markerte, med tydelige sener. Åpen hasevinkel, bortimot 130°.

Poter: Kattepoter, lett ovale. Litt lengre enn forpotene. Med eller uten sporer, som kan være enkle eller doble, kan fjernes. Doble sporer foretrekkes hos ellers likeverdige hunder.

Bevegelser: Trav er foretrukket gangart, harmonisk, kraftig og elegant uten tendens til sidelengs bevegelse. Ikke passgang.

Hud: Elastisk, tykk og rosafarget med mørke pigmenterte flekker. Sorte slimhinner.

Pels:

Hårlag: Tett, tykk og av moderat lengde. Ideell pelslengde på midten av overlinjen 6-9 cm. Lengre på skuldrene, halsen, under magen, bak på for- og bakbena samt på halen hvor

strukturen ikke er så stri som på resten av kroppen. Pelsen skal være grov, ikke ullen.

Farge: Hovedsakelig hvit, alltid med en klart definert maske. Av og til uregelmessig fordelte flekker på kroppen av samme farge som masken, men alltid klart avgrensede. Ørene alltid flekket. Det er ikke ønskelig med trefargede eller helt hvite eksemplarer. Halespissen og bena alltid hvite. Tydelig maske med fortrinnsvis klart markerte grenser. Hårroten skal være så lys som mulig, hvitt er ideelt. De mest foretrukne farger er i prioritert rekkefølge:
Ren hvit (snøhvit) med flekker i følgende farger: mellomgrå; intenst gyldengule; brune; grå; sorte; sølvgrå; lys beige; sandfargete eller marmorerte. Det er ikke ønskelig med rødlige farger i flekkene, heller ikke gulaktig bunnfarge.

Størrelse og vekt: Det finnes ingen maksimalhøyde, men de høyeste foretrekkes så lenge de er velproporsjonerte.

Mankehøyde: Minimumshøyde:
Hannhunder: 77 cm
Tisper: 72 cm

Det er imidlertid ønskelig at disse målene overskrides med god marginal. Hannhund på minst 81 cm og tisper på minst 75 cm foretrekkes.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- Moderat konveks neserygg.
- Premolarmangler, tangbitt.
- Overlinjen ikke rett. Rullende bevegelser i skrittgang, men ikke overdrevne.
- Svakt bølget pels. Pels på overlinjen som er litt lengre enn 9 cm.
- Litt engstelig.

Grove feil:

- For lett eller for tung.
- Spiss eller for stump snute.
- Svake mellomhender og poter.
- Lett overbitt. Fravær av flere premolarer eller hjørnetenner som ikke skyldes skade. Små feil i fortennenes stilling.
- Svai overlinje. Overbygget.
- Hale som hviler på krysset, mangler fane, ikke krok på den ytterste delen.
- Ikke rette ben. Forlemmene føres utover under bevegelse.
- Kuhaset under bevegelse og i stående.
- Meget bølget eller krøllet pels. Lengden på overlinjens

pels litt under 6 cm eller litt over 1 cm.
- Ikke flekker på ørene.
- Kuperte ører og hale.
- Ustabilt gemytt.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Overdrevent under- eller overbitt.
- Mangel på pigment på nesebrusk og slimhinner.
- Spaltet nese.
- Manglende hvit bunnfarge, hvit halespiss, ikke hvite ben.
- Helt hvit pels.
- Manglende maske.
- Pelslengden på overlinjen mindre enn 4 cm eller mer enn 13 cm.
- Diffuse flekker som ikke fremtrer tydelig mot bunnfargen, indikerer blandingsrase.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 9. juni 2004